

Medlem for Maribo (Ole Olsen) sagde i Fjor, have Lov til at være os selv. Dermed skal jeg anbefale det høje Ting at følge Udvalget og Mindretallet i de stillede Ændringsforslag.

Formanden: Efter at den ærede Taler har givet Gensvar paa forskellige Udtalelser, der ere faldne vedrørende ham personlig, betragter jeg yderligere Forhandlinger om disse Spørgsmaal som liggende uden for Debatten. I øvrigt gør jeg opmærksom paa Nødvendigheden af, at Forhandlingen føres til Ende i Dag.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Saa vel den ærede Ordfører (Bjerre) som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), der nu havde Ordet, var noget inde paa at omtale, hvorledes et eventuelt Ændringsforslag eller Mæglingforslag til 3die Behandling skulde formuleres eller redigeres. Jeg vil sige til de to ærede Medlemmer, at det forekommer mig, at vi staa os bedst ved at lade dette Spørgsmaal ligge i alt Fald foreløbig; hvis det skal lykkes os at enes om et Forslag til 3die Behandling, tror jeg, det sker bedst ved, at vi faa Lejlighed til i Udvalget at drøfte Sagen nærmere, efter at nu en Afstemning har fundet Sted her i Tinget ved 2den Behandling. Og jeg tror, at Enighed vil opnaas bedst, hvis vi undgaa at komme ind paa Enkelthederne i et saadant eventuelt Forslag her ved denne Behandling; jeg tror derfor, vi staa os bedst ved at lade dette Spørgsmaal ligge foreløbig. For øvrigt vil jeg, i det samme jeg nævner dette, lige gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Doose). Han beklagede sig over, at jeg ikke ved Forelæggelsen af Forslaget allerede var fremkommet med en Ændring eller en Antydning af en Ændring for at raade Bod paa disse Strids-spørgsmaal. Jeg har jo tidligere fremført Grundene, hvorfor jeg ingen Forandring gjorde i Forslaget, og jeg kan henholde mig til de Bemærkninger, jeg i den Anledning fremkom med forleden Dag. Men naar det ærede Medlem saa tilføjede, at jeg i alt Fald kunde have stillet Forslag til 1ste Behandling, saa vil jeg dog sige til det ærede Medlem, at det er en Fremgangsmaade, som jeg slet ikke forstaar. Jeg har i de Aar, jeg har siddet her i Rigsdagen, aldrig nogen Sinde set, at der har været stillet Ændringsforslag til et Forslags første Behandling, og det ærede Medlem maa derfor undskylde mig, at jeg

ikke har gjort det i dette Tilfælde. Jeg antager for øvrigt, at det slet ikke kan lade sig gøre. Den ærede Ordfører vilde gøre gældende i Gaar, at Forskellen, hvoriom det drejede sig, kun var et Beløb af 10,000 Kr. Det er ikke rigtigt, Forskellen er, naar vi skulle udtrykke det i Penge, 20,000 Kr. og 80,000 Kr. som Laan. Det er Forskellen; men selvfølgelig har den ærede Ordfører for Mindretallet Ret i, at der ogsaa er en Forskel i Opfattelsen af den Maade, hvorpaa Sagen skal ordnes, hvilket jo ogsaa har sin store Betydning. Denne Forskel, altsaa den Besparelse, hvorom der kan være Tale, er ogsaa berørt af det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4. Valgkreds, og deres Tankegang udtrykte de omtrent som saa: er det noget at tale om her, det at spare 10 eller 20 eller 30,000 Kr.? Det er jo dog kun Smaating over for saa stor en Sag som denne. Jeg vil sige til de ærede Medlemmer, at en saadan finansiel Betragtning kan jeg ikke dele. Jeg tror, at den er fuldstændig urigtig, og den er absolut i Strid med den gode gamle Regel, at den, der ikke sparer paa Skillingen, faar aldrig Daleren. Vi maa jo dog, synes jeg, kunne komme saa vidt, at vi ikke betragte det som det første, der skal opnaas, at faa Pengene ud af Statskassen, det er ikke den vigtigste Opgave. Den vigtigste Opgave maa jo dog være den, at vi have et Formaal, vi ville have ført igennem, en Sag, som skal støttes, og som er værd at støtte; det at faa Pengene ud af Statskassen er kun en nødvendig Følge af det første. Det at faa Pengene ud af Statskassen uden Hensyn til, hvad det er, der skal støttes, det er ikke og maa aldrig nogen Sinde blive Nummer et. Det ærede Medlem fra Nyborg vilde jo gøre gældende, at der om disse Spørgsmaal, navnlig Hesteopdrætningsanstalts- og Opdrætningsforeninger for Heste, var tilstrækkelig Klarhed; men deri har det ærede Medlem jo ikke Ret. Disse Dages Forhandlinger vise, at det ærede Medlem ikke har Ret. Men det ærede Medlem sagde jo ogsaa selv i sit Foredrag, at vel vare de enige om Formaalet, men om Maaden, hvorpaa Sagen skulde ordnes, var der Uenighed. Dermed har det ærede Medlem jo selv erkendt, at der ikke er tilstrækkelig Klarhed over dette Spørgsmaal. Det er en Sag, som rigtigst bør ordnes paa den Maade, at Landbrugsministeren faar nogle Midler til Raadighed, som han saa kan anvende frit til at støtte forskellige Formaal, som kunne komme frem paa dette